

ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ
Η ΑΔΕΣΜΕΥΤΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

Σταθερότητα του ευρώ, με εργασία χωρίς σύνορα

Ελευθεροτυπία, Πέμπτη 26 Ιουνίου 2014

Εντεκα διεθνούς φήμης Ευρωπαίοι οικονομολόγοι, με επικεφαλής το Γερμανό καθηγητή του Πανεπιστημίου της Βόννης Κλάους Ζίμερμαν, βλέποντας την τάση που υπάρχει αποκλεισμού από τις θέσεις εργασίας Ευρωπαίων πολιτών από κράτη τα οποία έχουν πληγεί από την κρίση (βλέπε Ελλάδα), συνέταξαν μια διακήρυξη για το μέλλον της Ευρώπης όσον αφορά την εργασία, προκειμένου να εκφράσουν την αντίθεσή τους στους αποκλεισμούς που αρχίζουν να διαγράφονται.

«Η ελεύθερη κυκλοφορία των Ευρωπαίων πολιτών και των εργαζομένων εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι ένας από τους ακρογωνιαίους λίθους της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης, κατοχυρωμένη από τις Ευρωπαϊκές Συνθήκες», σημειώνουν.

«Δεν υπάρχει χώρος για πρώτης και δεύτερης κατηγορίας πολίτες. Παρά ταύτα επιμέρους κράτη-μέλη και ομάδες συμφερόντων μελετούν και σχεδιάζουν να γυρίσουν πίσω το ρολόι και να περιορίσουν τα δικαιώματα των πολιτών να εργαστούν οπουδήποτε επιθυμούν. Ακόμη κι αν αυτή η θέση υποστηρίζεται μόνο από μια μειοψηφία μέσα στην ενιαία ευρωπαϊκή αγορά μας, βλέπουμε την εξέλιξη αυτή με αυξανόμενη ανησυχία. Η πρόθεση να περιοριστεί η ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων ως θεμελιώδες δικαίωμα τίθεται εναντίον καλώς εννοουμένων συμφερόντων Ευρωπαίων πολιτών για μια δυναμική και ευημερούσα οικονομία.

»Μια πραγματική ευρωπαϊκή αγορά εργασίας -χωρίς σύνορα- αποτελεί επίσης προϋπόθεση για την καλή λειτουργία της οικονομίας της αγοράς και τη σταθερότητα του ευρώ. Χωρίς αυτήν, οι προοπτικές ανάπτυξης παρεμποδίζονται -καθώς και οποιαδήποτε ελπίδα για μια Ευρώπη που καταφέρνει να εξισορροπήσει τους νόμους της προσφοράς και της ζήτησης.

»Υιοθετώντας ενεργώς την ανεμπόδιστη κυκλοφορία των εργαζομένων, ως εκ τούτου έχει πολλά οφέλη. Πέρα από την εγκατάσταση ενός νέου οικονομικού δυναμισμού στην Ευρωπαϊκή Ένωση, και βοηθώντας να ξεπεραστούν σοβαρές οικονομικές ανισορροπίες μεταξύ των κρατών-μελών της Ε.Ε., μειώνει επίσης τις δυσμενείς δημογραφικές εξελίξεις. Μάλιστα, η ελεύθερη διακίνηση των εργαζομένων δεν σκοπεύει σε μετανάστευση αναζήτησης πρόνοιας, αλλά χρησιμεύει ως μέσο για την καλύτερη κατανομή των ικανοτήτων του συρρικνωμένου ανθρώπινου κεφαλαίου εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης».

Και προτείνουν μια σειρά μέτρων για να αρθούν τα προβαλλόμενα ως εμπόδια:

1 Να προσαρμόσουμε τους φορολογικούς νόμους όμως και της κοινωνικής ασφάλισης, όπου χρειάζεται -και να συντονίσουμε καλύτερα τα επαγγελματικά και ιδιωτικά συστήματα συνταξιοδότησης.

2 Να εισαγάγουμε ένα αποτελεσματικό πανευρωπαϊκό σύστημα εξεύρεσης εργασίας, έτσι ώστε να μπορούν όλοι να βρίσκουν ευκαιρίες ακόμα και σε μακρινά μέρη.

3 Να ενισχύσουμε την κινητικότητα σε πανευρωπαϊκή κλίμακα με το σχεδιασμό προσιτής γλώσσας και μετεγκατάστασης των υπηρεσιών. Ενας κρίσιμος τρόπος να ενθαρρύνουμε τους εργαζομένους να λάβουν μια ευκαιρία εκτός της πατρίδας τους είναι η ενίσχυση των προγραμμάτων ανταλλαγών για τους εκπαιδευόμενους και τους εργαζόμενους, και η περαιτέρω προώθηση των πετυχημένων μοντέλων των διεθνών ανταλλαγών φοιτητών.

4 Να συμφωνήσουμε σχετικά με τα πρότυπα που επιτρέπουν την πανευρωπαϊκή αναγνώριση των επαγγελματικών προσόντων και των πτυχίων, ώστε εκείνοι που έχουν αναγνωρισμένα πτυχία να μπορούν να αναζητήσουν εργασία όπου και αν επιλέξουν.

Και καταλήγουν: «Χρειαζόμαστε κοινές δυνάμεις για να επεκτείνουμε το ευρωπαϊκό όνειρο, αντί να περιορίσουμε προς τα κάτω».

Τη διακήρυξη υπογράφουν οι: Τίτο Μποέρι από το Πανεπιστήμιο Bocconi του Μιλάνου, Πιερ Καού από το Παρίσι, Βέρνερ Εϊκχορστ από τη Βόννη, Χουάν Χιμένο από την Τράπεζα της Ισπανίας, Πάουελ Κασμάρτσκι από το Πανεπιστήμιο της Βαρσοβίας, Μάρτιν Καρχάνεκ από το Πανεπιστήμιο της Βουδαπέστης, Γο Ρίτζεν από το Πανεπιστήμιο της Ολλανδίας, Μόνικα Ρόμαν από το Πανεπιστήμιο της Βουδαπέστης, Νίνα Σμιθ από το Πανεπιστήμιο της Δανίας, Άλαν Γουίντερς από το Πανεπιστήμιο του Σάξες και Κλάους Ζίμερμαν από το Πανεπιστήμιο της Βόννης.